



תת"ע 9582/05/20 - מדינת ישראל נגד עומר אלול

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 9582-05-20 מדינת ישראל נ' אלול

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עומר אלול

החלטה

1. ביום 10.8.20 נדון הנאשם במסגרת הסדר טיעון לענישה הכוללת, בין היתר, 9 חודשים פסילה בניכוי 30 ימי הפסילה המנהלית.
2. ב"כ הנאשם ביקש לעכב ביצוע רכיב הפסילה ולפיכך קבע בית המשפט כי הפסילה תחל לא יאוחר מיום 13.12.20. עוד נקבע כי על הנאשם להפקיד רישונו במזכירות בית המשפט.
3. הרשיון לא הופקד במזכירות בית המשפט עד לרגע זה. מסמך שצורף לתיק מלמד כי רישונו של הנאשם עודנו תפוס על ידי המשטרה, לאחר שהופקד אצלה בעקבות הפסילה המנהלית.
4. הנאשם ביקש לחשב את הפסילה מיום גזר הדין שכן רישונו מוחזק עדיין במשטרה מהמועד בו נפסל מנהלית.
5. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה.
6. בסעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה קבע המחוקק כי בחישוב מניין הפסילה לא תבוא בחשבון התקופה שחלפה עד למסירת הרישיון לרשות.
- תקנה 557 מסדירה את החובה להפקיד את הרישיון במזכירות בית המשפט במקרים בהם הרישיון תקף או פקע, כמו כן במקרה שאבד הרישיון קובעת התקנה חובה להפקיד תצהיר אובדן, ובמקרה שהרישיון מופקד בתיק אחר, חובה להציג אישור הפקדה מהתיק האחר.
7. התקנה אינה מסדירה את חובת ההפקדה במצב בו רישונו של הנאשם מופקד בידי המשטרה, לא בתיק



אחר, אלא בקשר עם התיק הנוכחי.

מקרה דומה נדון במפורש בבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.14). וכך קבע בית המשפט העליון:

" רישיון הנהיגה של העורר כלל לא אבד. הרישיון נמצא בתיק המשטרה. בפלילים עסקין ושומה עלינו להישמר מפני פרשנות מרחיבה יתר על המידה. תהא תכלית החקיקה שביסוד התקנה כאשר תהא, דומני כי הלשון אינה סובלת פרשנות לפיה רישיון נהיגה שנמסר לבוחן תנועה ונמצא בתיק המשטרה, כמוהו כרישיון שאבד ...

מן הראוי לנו גם לשוות לנגד עינינו את הלך-מחשבתו של אזרח מן השורה שנדרש להפקיד את רישיון הנהיגה שלו. אם אבד לו רישיונו, לבטח הוא מזדע לכך שלא מילא אחר חובתו להפקיד את הרישיון, והרי זה אך סביר וטבעי לצפות ממנו כי יבין שעליו לנקוט בצעד חלופי. למצב דברים זה נועדה הגשת התצהיר חלף המצאת הרישיון. לא כן לגבי אדם שרישיונו נלקח ממנו בשעת חקירה ונמצא בתיק המשטרה. אזרח מן השורה עשוי שלא לדקדק בין משטרה, מזכירות בית משפט, ומשרד הרישוי. גבי דידו, אחת הם כל הגורמים הללו - הרשות. מצוים אנו, "לפני עֵוֹר לא תתן מכשול" (ויקרא יט, יד). אכן, יש מן האזרחים המבקשים להערים; אך מרביתם הגונים, ועשויים לטעות בתום-לב בסבך הבירוקרטי. האזרח רשאי להניח כי מילא אחר חובתו, ומכל מקום, אם יש צורך בהזנה הדדית של מידע בין הרשויות הללו, הדבר יעשה בלי צורך במעורבות מצדו. ... בעידן שבו אנו חיים, קדמה של טכנולוגיה, תקשורת ומחשוב, הדעת נותנת - על כל פנים, רשאי אזרח לסבור כך - כי ככל שיש צורך במסירת רישיון הנהיגה למזכירות בית המשפט או למשרד הרישוי, תעשה זאת המשטרה, שהרי הרישיון נמסר לה בתיק החקירה מושא המשפט.

...התקנות מלמדותנו - מה שמחייב גם השכל הישר - על ערוץ הזנה והידברות בין המשטרה ובית

המשפט לבין רשות הרישוי. **מדוע אפוא שאזרח דוגמת העורר דן לא יהיה רשאי להניח**

שמשנלקח רישיונו במהלך החקירה והופקד בתיק המשטרה, יזון הנתון הזה במחשב וידאח

לפי הצורך בבוא העת למזכירות בית המשפט ולרשות הרישוי? מדוע שבכך לא יצא ידי

חובתו? מדוע להטיל עליו חובת הגשת תצהיר חלף הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט?

...לפי שעה, על כל פנים, אינני מוצא עיגון בלשון התקנה, ולא טעם בתכליתה, להטיל חובה על

אדם שהפקיד את רישיונו במשטרה בשעת חקירתו להגיש תצהיר אחרי ענישתו. "

8. יודגש כי גם בעניינו של גאבר, אין מדובר במי שריצה פסילה ברצף מרגע שנפסל על ידי הקצין ועוד למועד גזר הדין.

9. לאור האמור, ובהתאם לפס"ד גאבר שלעיל, ובשים לב שרישיונו של הנאשם מופקד במשטרת ישראל, **אני מורה למזכירות להנפיק אישור הפקדה מהמועד בו קבע בית המשפט כי הפסילה תחל, קרי מיום 13.12.20.**

10. לא מצאתי כל הצדקה להורות כי הפסילה תחל מיום גזר הדין, קרי מיום 10.8.20, שכן ב"כ הנאשם ביקש במפורש לעכב את ריצוי הפסילה על מנת שהנאשם יוכל להמשיך ולנהוג בתקופה זו.

11. משטרת ישראל תעביר את רישיונו של הנאשם למזכירות בית המשפט.

12. העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו ניסן תשפ"א, 28 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.